

Det skal også nævnes, at døgnplejen er blevet væsentligt udbygget i perioden, sådan at det ser ud til, at nu kan 97 pct. af kommunerne tilbyde døgnpleje.

Man må altså sige, at bolig- og servicetilbudene til de ældre er blevet større og mere varierede i perioden. Dertil kommer, at regeringen nu har fremsat et lovforslag, der skal tilskynde kommunerne til at bygge flere plejeboliger. Lovforslaget er et signal til kommunerne om at omprioritere indsatsen til fordel for de svage ældre. Lovforslaget sigter først og fremmest på at skabe flere plejeboliger, og det vil altså sige ældreboliger med tilhørende servicearealer og tilknyttet personale og dermed med samme omsorg som på de eksisterende plejehjem.

Samtidig giver lovforslaget kommunerne nogle økonomiske tilskyndelser. Det drejer sig dels om, at kommunerne får mulighed for at lånefinansiere den kommunale grundkapital ved ombygningerne, dels om, at kommunerne får et tilskud til etablering af servicearealer. Forslaget tilskynder således til moderniseringer af utidssvarende plejehjem og omdannelse af disse til ældreboliger. Endvidere tilskyndes kommunerne til i større omfang end tidligere at opføre servicearealer til nye eller eksisterende ældreboliger.

Regeringen vurderer, at kommunerne fremover årligt etablerer servicearealer til 3.000 ældreboliger. Den samlede årlige bruttotilvækst skønnes at blive 3.500 ældreboliger. Det er en mærkbar stigning i aktiviteten i forhold til perioden før 1994, hvor det var betydelig færre ældreboliger, der blev bygget med tilhørende servicearealer. Så det ser altså ud til, at vi er på vej til at få en vækst i det, man kunne kalde moderne plejehjem.

Jeg tror, at de fleste udmærket ved, at man ikke kan sige noget sikkert om størrelsen af behovet for plejeboliger. Og det hænger jo sammen med, at tilbudene til de svage ældre er væsentlig mere varierede, end de tidligere var, hvor plejehjem ofte var den eneste løsning. Jeg kan blot nævne den store udbygning, der er sket af døgnplejen, som jo giver nogle helt andre betingelser for at bo i eget hjem, som på den måde også bliver et egnet hjem.

Hvis man læser undersøgelsen fra Socialforskningsinstituttet, kan man også få indtryk af, at der er et udækket behov for boliger til de svage ældre. Men det er regeringens opfattelse, at de økonomiske incitamenter, der er i det lovforslag, vi netop nu behandler i Folketinget, vil

rette op på den mangel, der er. Men det er klart, at vi vil følge udviklingen nøje for at se, hvordan kommunerne bruger den lov.

Det er altså regeringens opfattelse, at sociale forbedringer på ældreområdet skal rettes mod de mest påtrængende problemer for de svageste i ældregruppen. Og i den sammenhæng må vi nøje overveje, hvordan vi får den bedste udnyttelse af de ressourcer, vi har til rådighed.

Den undersøgelse om de ældres vilkår, som jeg flere gange har omtalt, viser, at vi er på rette vej. Det lovforslag, jeg fremsatte i oktober måned om oprettelse af ældreråd og klageråd, vil desuden, når det kommer til at fungere i praksis, være et stort ældrepolitisk fremskridt. Jeg har store forventninger til det samarbejde, der ved hjælp af disse organer vil opstå mellem kommunerne og de ældre.

Jeg er klar over, at disse nye samarbejdsformer stiller store krav til både kommunerne og de ældre. Og det vil tage lidt tid, inden effekten tydeligt vil kunne ses. Men det vil sætte en god udvikling i gang, som vil præge ældreområdet meget positivt i årene fremover.

Forhandling

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører for forespørgerne til F 16.

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig med det samme sige til både statsministeren og socialministeren, at når man lyttede til talerne – hvad man selvfølgelig skal gøre, og jeg siger tak for besvarelsen – så var det jo, som om der faktisk ikke er problemer i Danmark, hvad angår ældreområdet. Både statsministeren og – mest – socialministeren lagde op til nogle initiativer som vi alle sammen godt kender på ældreområdet, men hvor mit svar så skal være: Jamen der er jo ikke nogen tvivl om, at der er utrolig mange ting, der halter i forhold til vores gamle medborgere. Og hvad gør vi så ved dem, der ikke har det for godt?

Både statsministeren og socialministeren lagde op til, at de fleste ældre lever et ordentligt og værdigt liv. Det er der nok meget sandhed i, men det er jo ikke på baggrund af dem, vi har rejst denne her forespørgselsdebat. Altså dem, vi skulle tale om i dag, er den procentdel – og jeg tror, den er ret stor – som føler, at de ikke har det for godt i vores velfærdssamfund. Det er